

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ
ОСВІТИ: УДОСКОНАЛЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО
КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ ТА НАВЧАЛЬНОЇ
ДОКУМЕНТАЦІЇ**

**Збірник
матеріалів IV-ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

13-15 квітня 2022 року, м. Одеса

У Збірнику опубліковано матеріали IV-ї Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти: удосконалення дистанційного контролю знань та навчальної документації», яка проходила 13-15 квітня 2022 року на базі Одеської національної академії харчових технологій в умовах воєнного стану з причини російсько-української війни.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Богдан ЄГОРОВ	ректор Одеської національної академії харчових технологій, д.т.н., професор (Голова редакційної колегії)
Федір ТРИШИН	проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к.т.н., доцент (заступник Голови редакційної колегії)
Надія ДЕЦ	директорка Навчального центру організації освітнього процесу, к.т.н., доцентка
Любов ЛАНЖЕНКО	начальниця Навчального відділу НЦООП, к.т.н., доцентка
Оксана КРУЧЕК	начальниця Відділу контролю якості та моніторингу діяльності, к.т.н., доцентка
Юрій КОРНІЄНКО	начальник Відділу організації дистанційної роботи та навчання ЦКТ, к.ф.-м.н., доцент
Валерій МУРАХОВСЬКИЙ	начальник Відділу ліцензування, акредитації та сертифікації НЦООП, к.ф.-м.н., доцент
Людмила РИЖЕНКО	методистка вищої категорії Навчального відділу НЦООП

Оргкомітет IV-ї Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти: удосконалення дистанційного контролю знань та навчальної документації» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

дену здатність використовувати знання, навички й особисті, соціальні та/або методологічні вміння в робочих або навчальних ситуаціях і задля професійного та особистого розвитку».

Національна рамка кваліфікацій [4] визначає компетентність, як «здатність особи до виконання певного виду діяльності, що виражається через знання, розуміння, уміння, цінності, інші особисті якості». Тобто мова не йде тільки про кількісне оцінювання та вимірювання. Допускається, що оцінювання може бути і якісним. Практика окремих європейських країн надає перевагу саме якісним експертним оцінкам.

За аналогією з відносинами між замовником (покупцем) і виробником (продавцем), компетентності можна розглядати як аналог вимог замовника чи ринку, які є вихідними даними для розробки товару (необхідний мінімум). А результати навчання – аналог тих характеристик, за якими ми будемо обирати готовий продукт на ринку серед декількох товарів-аналогів (конкурентів).

Висновки. Отже, з одного боку, наявність певних компетентностей у майбутнього фахівця є результатом навчання, з іншого боку, результати навчання можна розглядати у вигляді певної сукупності отриманих компетентностей. Той факт, що всі навчальні досягнення є задокументованими і отримали відповідні кредити ЄКТС, безумовно надає можливість особам, що навчаються, отримати визнання навчання з метою отримання кваліфікації, якщо ці результати навчання відповідають вимогам кваліфікації.

Але слід брати до уваги, що про зміну якостей здобувача освіти у процесі навчання мають свідчити програмні результати навчання, визначені стандартом, які важко безпосередньо кількісно оцінювати та вимірювати.

Список літератури

1. «Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів вищої освіти». Наказ Міністерства освіти і науки України від «01» червня 2017 № 600/<https://mon.gov.ua/storage/app/media/vishcha-osvita/proekty%20standartiv%20vishcha%20osvita/1648.pdf>
2. Закон України «Про вищу освіту».
<http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
3. <http://glossary.uis.unesco.org/glossary/en/home>.
4. Національна рамка кваліфікацій. Додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341.
<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1341-2011-п>.

УДК [378.4:334.12]:005.56:37.014.6

ФОРМИ СПІВПРАЦІ СТЕЙКХОЛДЕРІВ З ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Н.В. Асауленко, О.В. Ткачук, О.Ф. Шапіна,
Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса

Для кожного закладу вищої освіти в Україні головним завданням є підготовка кваліфікованих фахівців відповідно до запитів суспільства. Тому постає необхідність у пошуку й визначенні напрямів підвищення ефективності освітнього процесу щодо підготовки здобувачів освіти у закладах вищої освіти. Для розв'язання цього завдання, важливим є врахування потреб роботодавців, думок фахівців галузі, досвіду провідних вітчизняних та зарубіжних закладів вищої освіти й наукових установ на засадах студентоцентрованого підходу.

У Законі України «Про вищу освіту» дано визначення якості освіти як відповідності умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості [1].

Згідно з рекомендаціями і стандартами європейського простору вищої освіти, відповідні заклади України враховують найкращі світові практики забезпечення якості вищої освіти та намагаються активно впроваджувати технологію досягнення відповідності освітньої системи вимогам і потребам суспільства та особистості, залучаючи до співпраці стейкхолдерів [2].

Стейкхолдери, зацікавлені сторони - фізичні та юридичні особи, які мають інтерес у діяльності організації, тобто певною мірою залежать від неї або можуть впливати на її діяльність.

Зовнішні стейкхолдери освітніх програм закладу вищої освіти - це особи або організації які зацікавлені у якісній підготовці фахівців вищим закладом освіти. Це перш за все роботодавці, випускники, представники органів державної та місцевої влади, громадські організації тощо.

Залучення зацікавлених сторін у розробку та впровадження освітньої програми є порівняно новим рішенням як для закладів вищої освіти України, так і для самих стейкхолдерів. Частина закладів вищої освіти за умов відповідності критеріям акредитації освітніх програм активно намагається залучати різні групи стейкхолдерів до організації освітнього процесу, чітко розуміючи, що налагодження співпраці закладів вищої освіти та різних груп стейкхолдерів є однією з важливих умов підвищення ефективності освітнього процесу та підвищення якості підготовки фахівців.

Оскільки освітня програма здобувача вищої освіти розробляється в першу чергу для підготовки його як конкурентоспроможного фахівця, роботодавцям важливо подумати про професійні компетенції випускників освітньої програми та рекомендації щодо її вдосконалення. Саме роботодавці в певною мірою формують соціальне замовлення в тих чи інших фахівцях на регіональному рівні, визначають вимоги, яким вони мають відповідати. Рекомендації роботодавців є дуже важливими при визначенні загальних вимог до випускника освітньої програми відповідно до професійних компетенцій, змісту освітньої підготовки в сучасних умовах. Тому пропозиції роботодавців сто-

суються переважно того, що повинен знати й уміти випускник, в чому орієнтуватися, які особистісні та професійні компетентності формувати [3,4].

Також ефективними формами співпраці зі стейкхолдерами є:

- залучення до проведення лекцій, лабораторних (практичних) занять, майстер-класів в межах студентських наукових гуртків, як на базі закладу вищої освіти, так і на базі установ стейкхолдерів;
- участь у навчально-методичних семінарах, круглих столах на базі кафедри;
- залучення до розробки навчально-методичного забезпечення дисциплін, передбачених освітньою програмою;
- встановлення договірних відносин, що передбачають зокрема можливість проведення виробничої та переддипломної практики здобувачів на базі установ стейкхолдерів та подальше працевлаштування випускників кафедри;
- можливість стажування науково-педагогічних працівників для підвищення практичного досвіду на базі установ стейкхолдерів;
- запрошення стейкхолдерів на захист курсових проектів та кваліфікаційних робіт здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів;
- визначення пріоритетних напрямків запровадження інновацій в освітньому процесі.

Співпраця стейкхолдерів та закладів вищої освіти дозволяє об'єднати теоретичні та практичні знання, які забезпечують кваліфіковану підготовку фахівців. Для регулювання процесу співробітництва заклад вищої освіти розробляє та затверджує внутрішні положення щодо залучення зацікавлених сторін до навчального процесу. Це дасть змогу врегулювати процедуру співпраці із зацікавленими сторонами в межах автономії вищого навчального закладу та чітко визначити напрями та можливі форми співпраці.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» від 01.01.2022 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#top>.
2. Ляпунова В.А., Жейнова С.С. Вплив соціального партнерства зі стейкхолдерами на якість професійної підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти// Педагогіка формування творчої особистості у вищій та загальноосвітній школах. 2021 № 75(2). С. 122-126.
3. Андрощук І.В., Андрощук І.П. Співпраця закладів вищої освіти із стейкхолдерами як умова підвищення ефективності підготовки майбутніх педагогів//Педагогічна освіта: теорія і практика. 2020 № 29(2). С. 215-223.
4. Корнешук В. Співробітництво зі стейкхолдерами як передумова якості вищої освіти// Науковий вісник мну імені В.О. Сухомлинського. Педагогічні науки. 2020 № 1 (68). С. 127-131.

УДК 378.147

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ:

Збірник матеріалів IV-ї Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти: підвищення ефективності використання інформаційних технологій у здійсненні освітнього процесу», 13-15 квітня 2022 р.

	ОДЕСЬКІЙ НАЦІОНАЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ О.Р. Трач, Ю.В. Гарібяр	
215	АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОГО НАВАНТАЖЕННЯ В ОНАХТ Л.О. Ланженко, В.Г. Мураховський, Ф.А. Трішин, О.Р. Трач	477
216	КОМП'ЮТЕРНА КОМУНІКАЦІЯ – НОВИЙ ВИМІР У СПІЛКУВАННІ ЗДОБУВАЧІВ ТА ВИКЛАДАЧІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ Г.І. Палвашова, Н.В. Доценко, Т.М. Афанасьєва	478
217	КЛЮЧОВІ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЯК ПОКАЗНИК ЕФЕКТИВНОСТІ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ Н.М. Корсікова	480
218	ФОРМИ СПІВПРАЦІ СТЕЙКХОЛДЕРІВ З ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ Н.В. Асауленко, О.В. Ткачук, О.Ф. Щапіна	482
219	ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ: УДОСКОНАЛЕННЯ ДИСТАНЦІЙНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ ТА НАВЧАЛЬНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ А.Є. Ділова, ВСП «Механіко-технологічний фаховий коледж ОНАХТ», м. Одеса	484
220	МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КОМПОНЕНТІВ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ Л.В. Лебедик Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка, м. Полтава	487
221	РОЗВИТОК НАУКОВО-ОСВІТНЬОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОГО ВІДНОВЛЕННЯ Т.В. Небога, Державна установа «Інститут ринку та економіко-екологічних досліджень Національної академії наук України», м. Одеса	490
222	РИНОК ОСВІТНІХ ПОСЛУГ У СФЕРІ ТУРИЗМУ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ М.Л. Орлова, С.С. Шекера	493
223	СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ З ТЕПЛОЕНЕРГЕТИКИ М.Д. Потапов, Одеська національна академія харчових технологій, м. Одеса Ж.Ф. Дорошенко, Національний університет «Одеська політехніка», м. Одеса	496
224	ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ Я.Д. Гусак-Шкловська,	498